

COLORENT WÄLDSWALKERS

Jaargang: 3 Nummer : 4 oktober 1999

P.S. ofwel PETER SPREEKT

De zomer en de vakanties zijn weer voorbij. We zijn allemaal weer aan het werk, naar school of op stage. Het gewone dagelijkse leven is weer begonnen.

In de schoolvakanties zijn alle speltakken op zomerkamp geweest. Ik heb gehoord dat

op een paar kleine probleempjes na, alle kampen goed zijn verlopen. U heeft vast als ouders de enthousiaste verhalen al gehoord.

Nieuwe traditie

Sinds vorig jaar is het traditie om in het najaar een groepsweekend te houden. Voor de ouders die dit nog niet kennen: het groepsweekend is een kamp voor alle speltakken, leiding en bestuur. Gedurende het gehele weekend worden er spellen gespeeld en zijn er andere activiteiten die allemaal met het thema van het weekend te maken hebben. Vorig jaar zijn we met z'n allen in China geweest. Ik geloof dat we dit jaar dichterbij huis blijven, maar dat leest u wel elders in dit blad.

Krenten in de scoutingpap

Het op kamp gaan, dat is toch wel een erg belangrijk onderdeel van scouting. Zeg maar gerust: de grootste en lekkerste krent in de pap. Aangezien bestuursleden geen leiding zijn, zit er voor hen geen kamp in. Tenminste, dat zou je verwachten. Maar gelukkig is er eens per twee jaar de Scout In, een landelijk kamp voor alleen leiding en bestuur. Dit jaar zijn we met 19 Wäldswalkers naar Ommen geweest. Met nog 4981 andere scouts hebben we een prachtig weekend gehad. Ook hierover kunt u elders een verslag lezen van één van de deelnemers.

Opgeloste lichten

Tot slot nog wat ander nieuws. U heeft waarschijnlijk al gemerkt dat er regelmatig een vies luchtje hangt in het gebouw. Dat heeft te maken met de afvoer van de toiletten. Deze problemen worden binnenkort opgelost door enkele enthousiaste vrijwilligers.

Groetnis,

Peter Stoelinga ☐

GROEPSWEEKEND 29, 30 en 31 oktober 1999

Niet zomaar een opkomst!

Tja, de voorbereiding is al in volle gang, want het is niet zomaar een opkomst. De organisatie bestaande uit Otte Jacques (esta leiding), Gerrit (esta leiding, binnenkort zeeverkenners leiding), Saskia (gebouwbeheerder), Yvonne (organisaties en acties) en Bertine (zeeverkenner leiding), hebben toch wel 1 keer per week een vergadering. We hebben natuurlijk fanatieke leiding bij de Wäldswalkers, dus er zijn al veel programma's uitgetypt ingeleverd, wij hebben ze natuurlijk doorgenomen en het wordt ontzettend leuk.

Wie doet eigenlijk niets?

Het bestuur heeft ook al een spel in elkaar gezet, tijdens het groepsweekend kunnen jullie zien hoe creatief het bestuur is. We hebben ook een kookploeg die erg fanatiek is, zoals we het vorige groepsweekend gemerkt hebben. Want zeg nou zelf, wel eens een kamp meegemaakt waar het brood gesmeerd gegeven werd, nu weet ik van de zeeverkenners, dat ze hun ogen uitkeken. Er zijn al maaltijden samen gesteld, die lekker klinken, over de tussendoortjes en de bediening maar niet te spreken. Een V.O.C. ploeg die taken heeft gekregen van de organisatie die voor het Groepsweekend klaar moeten zijn, daar is al druk over vergaderd. Ja, wie doet eigenlijk niets, ik zou het niet weten, iedereen bereid fanatiek zijn deel voor, en wij als organisatie zijn daar erg blij om, want samen maken we er een onvergetelijk kamp van.

Thema

Rond het jaar 800 was er veel onrust in Europa. Woeste vreemdelingen kwamen in snelle schepen vanaf zee aangestormd. Ze plunderden steden, dorpen en kloosters. Die vreemdelingen waren de Vikingen: de voorouders van de Noren, Zweden en Denen. Niemand weet precies waarom de Vikingen aan hun rooftochten begonnen. Sommige mensen denken dat er rond 800 te veel mensen in die landen woonden. Daardoor was er te weinig land en voedsel voor iedereen.

Schepen

De vikingen konden zeer goede schepen bouwen. Hiermee gingen ze de zee op om nieuw land te vinden. Niet alle Vikingen voeren dezelfde kant op.

De Zweedse Vikingen gingen naar het Oosten. Ze staken de Oost-zee over en voeren de Russische rivieren op. Onderweg stichtten ze allerlei steden, zoals Kiew in Rusland. De Noorse en Deense Vikingen voeren naar het westen. Eerst waren het alleen plunders, maar later vestigden ze zich in Engeland, Ierland en Normandië. Daarna gingen ze zelfs de Atlantische Oceaan over naar IJsland, Groenland en Noord Amerika. Tegen 1100 was het Viking-tijdperk voorbij.

Kleding

De mannen dragen tijdens het werk een strakke wollen broek en een linnen onderhemd met lange mouwen. Daar overheen hebben ze een wollen shirt met korte mouwen. Het shirt komt tot halverwege de dij. Bij koud weer dragen de mannen een muts en een ruwe wollen mantel die ze om de schouders vastspelden. De vrouwen dragen een lange jurk van ongebleekt linnen. Deze komt tot op de enkels. Over de jurk wordt een schort gedragen. De vrouwen hebben lang haar. Het wordt opgestoken en onder een hoofddoek gedaan. Zowel mannen als vrouwen dragen veel juwelen.

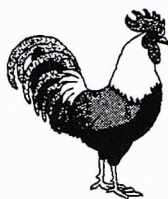
Nadere informatie over wat, wanneer, waar, hoevolgt.

De voorbereidingsclub ☐

KRIELTJE

8 vragen aan ?.....Krieltje !!!!!!!!!

1. Hoe heet je voluit? Krieltje Eric Wäldswalker. Ik heb deze naam gekregen omdat ik opdook op het moment dat de kip van Eric net overleden was; ik ben toen maar naar haar genoemd.
2. Waar kom je vandaan? Dat weet niemand en dat gaat ook niemand wat aan. De vakbond verbied mij dit ook te vertellen.
3. Wat doe je zoal bij het clubhuis? Ik scharrel wat rond zoals dat een goede scharrelkip/haan betaamd.
4. Ben je nieuwsgierig? Altijd haantje de voorste, hè.
5. Enne eten, hoe doe je dat? Och ik scharrel mijn kostje wat bij elkaar. Soms krijg ik wat, bijvoorbeeld van de meneer van het gras.
6. Is het leuk wonen hier? Ja, alleen is het wel een beetje druk op vrijdagavond en op zaterdag maar verder heb ik de ruimte voor mezelf.
7. Helemaal voor jezelf? Och, een fazant en een muis of een kikker daargelaten dan.
8. Hoelang denk je nog bij ons te blijven ? Heeeeeeeeeeeeeeeel lang !!!!!!!!!

ZOMERKAMP ZEEVERKENNERS 1999

Een korte terugblik op een geslaagd zomerkamp 1999.....

Goed humeur

28 augustus verzamelden zich de zeeverkenner bij het clubhuis, allemaal met een goed humeur, want we hebben er allemaal zin in. De boten optuigen en de boot inladen, wat een spullen, moeten die allemaal mee?? Engelen en Sanne hadden het meeste mee, jonge jonge.

Peije

De leiding doet boodschappen, het wordt vandaag Italiaans eten, er wordt pizza en spaghetti gegeten. Aangekomen op de plaats van bestemming de Wijde Ee. Peije is als eerste gearriveerd. We bouwen alvast het volleybal net op en gaan dan even afkoelen in het water, want in vergelijking met vorig jaar is het nu veel beter weer. Er wordt op de steiger gekookt en iedereen eet smakelijk.

Nachtzeilen en hamburgers

Op naar Sneek, wat een weer, op het Sneekmeer aangekomen, innen wij met Peije alle lege flessen en jerrycans om die vervolgens te vullen met water. De zeeverkenner konden op de waterkaart zien welk eiland ze precies moesten hebben. Alle tenten zijn opgezet en er is vandaag Amerikaans gegeten, lekker die Hamburgers. Nachtzeilen is wel helemaal te gek als het bijna volle maan is en niet koud. Op naar Sneek, boodschappen doen, met acht man eerst naar de Aldi, vlees, fruit, groente halen we bij de C 1000. Alles wordt naar Peije gesleept, makkelijk hoor zo'n sleepboot. Terug naar het kamp en alvast gaan beginnen met eten klaarmaken, Grieks. Zeeverkenner geholpen met het maken van een Griekse salade. Hij ging helemaal op, hij bleek dus erg lekker te zijn geweest.

"Niet zoveel vragen"

Volgende dag vrij zeilen, om 16.30 bij de speedbootbaan gaan liggen. Waarom ?, het antwoord van de leiding is: "jongens niet zoveel vragen, Wierd, stil nou, vraag niet zo veel. De vier vletten lagen allemaal voor anker, allemaal op een rij.. Op een gegeven moment kwam er een speedboot aan met een **BANAAN**. Je had die gezichten moeten zien, wat een verbazing was er op die gezichten af te lezen. Een aantal wilden nog niet snappen dat het voor ons bestemd was. Eerst de zes jongste erop, wat gaaf, alleen om alles te bekijken vanuit de speedboot. De uitleg was als volgt Als de speedboot een bocht naar rechts maakt, moet iedereen op de baanaan naar rechts hangen, als de speedboot een bocht naar links maakt, moet iedereen naar links hangen. Duimen omhoog betekend harder, duimen omlaag betekend langzamer. Je had ze moeten zien hangen, ze stuiterden over het water. Daarna gingen alle meiden, je had ze moeten horen gillen, in koor, vooral toen ze eraf vielen. De oudste jongens hadden veel vertrouwen in zich zelf en zouden dat wel even laten zien. Met Hedde een weddenschap afgesloten, Hedde hield vol dat hij er niet af zou vallen, Hedde waar blijft die lekkere verdiende zak drop? En als laatste een rondje voor de leiding, het ging best hard, en maar hangen, te gek gewoon.

Het vallen kwam best hard aan, maar dat was je snel vergeten als je weer op de banaan zat.

Airmiles en kapotte schoenen

Jongens een sleep vormen, we gaan naar Sneek om inkopen te doen, je kunt tijdens een kamp niet zonder cola, chips of snoep zitten. Daarna verzameld bij de kroeg op de hoek, op naar de Albert Hein. Er kwam natuurlijk meteen een vraag van Willeke, waarom gaan we niet naar de C 1000, die is toch veel dichterbij. Ik zou natuurlijk graag gewild hebben dat deze vraag niet gesteld was, was bang dat onze verassing verraden werd, maar ik wist een antwoord, ik spaar Airmiles, oh was het antwoord van Willeke. Voor het restaurant vroeg ik: "gaan jullie mee?" Wat keken ze verbaasd en niet snappend. Ja, we gaan uit eten vanavond, Engelen kwam al bezorgd naar me toe, Bertine kunnen we dit wel betalen? En Hedde zei: "mag ik zo wel naar binnen mijn schoenen zijn kapot?" Allemaal de dagschotel en twee vegetarische gerechten, twee keer drinken, wat wil je nog meer? Trytsje volgende keer even testen of er water in je waterpistooltje zit, obers worden daar zo nat van. Wat me opviel; de leiding had de schone, lekker ruikende wc al snel ontdekt, maar al snel stond er file, want dachten de zeeverkenner, hier moeten we gebruik van maken. Terug naar de boot, olielampen in de mast en slepend terug naar het kampterrein. Gerrit had veel moeite met het terugvinden van ons kampterrein, het is erg donker en dan is het moeilijk om erachter te komen welk eilandje het nu precies is.

Geintje

Iedereen zal het al wel weten, maar wij, de leiding, hebben ook nog een geintje met ze uitgehaald. We deden net alsof we al uren in de tent lagen (lagen er 15 minuten in), Gerrit kwam om 2.00 uur luid schreeuwend naar onze tent. Bertine we moeten weg, Staatsbosbeheer was hier net. We mochten daar drie nachten staan en dit was de vierde nacht. Als we niet binnen een uur weg zijn dan hebben we een boete van f 1500,-. Toen waren wij even stil, en ja hoor, Hedde en Michiel waren nog wakker dat wisten we, die maakten gelijk hun tent wakker en begonnen al met inpakken. Dat was mooi om te horen, ons plan lukte. Ik heb iedereen wakker gemaakt en of je het nu gelooft of niet, iedereen kwam slaperig uit z'n slaapzak en begon met een slaapkop zijn/haar tas in te pakken.

Hulde aan de 962

Ons idee was iedereen alles te laten inpakken (geen tenten plat) en dan de doop te doen. Maar de 962 was zo snel die hadden in 10 minuten hun tent plat, opgevouwen en alles ingepakt, applaus. En toen kwam de doop; vier zeeverkenner moesten eraan geloven. Ik vertel hier niks over, want dat is geheim. De doopnamen zijn:

Jacob	Rattenvanger van Sneek
Mirjam	Overstag
Anne	Nousorriehoer
Engelen	Naadje

Deze doopnamen zijn gebaseerd op iets wat ze dat kamp hebben meegemaakt, vraag ze maar eens om uitleg.

Droge tenten, een barbecue en het einde

Het einde is in zicht, op de terugweg stoppen we nog bij het eilandje in Oudega. Hier hebben de zeeverkenner allemaal in de boot geslapen, ideaal, zij vinden het leuk, en wij hebben de tenten lekker droog ingepakt. 's Avonds een barbecue, uitgebreid en lekker de radio aan. Als leiding hebben wij niet gezegd hoe laat ze naar bed toe moesten, maar uit zichzelf gingen ze omste beurt hun slaapzak opzoeken.

Wij, Gerrit, Otte Jaques, Warner en Bertine hebben een overgetelijk kamp gehad.

"we zijn trots op jullie"

Volgend jaar is 1 ding zeker:

we huren weer een banaan !!!!!!! ☐

ZOMERKAMP WILDE VAART 1999

Hallo lieve scouting vriendjes en vriendinnetjes,

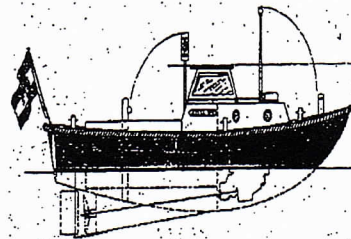
Ik zal hier een kleine indruk geven van het W V kamp 99, ondanks dat ik nog helemaal van de kaart ben van alle pesterijen die mij ten deel vielen.

Het begon vrijdag ochtend meteen al, we zouden om 09:30 Hr vertrekken nou vergeet het maar we hebben tot 11:30 uur op Thijs moeten wachten.(hij lag er zo lekker bij zij hij)

Titanic

Toen we dan eindelijk om 12:00 Hr vertrokken bleek dat de boot waar ik in mee moest geen zeillatten had, de harp van de fok ontbrak, de fokkeval er verkeerd in zat en dat de bemanning uit vrouwen bestond, nog nooit heb ik mij zo hulpeloos gevoeld, ik kan me nu ongeveer voorstellen hoe de laatste uren op de "Titanic" geweest moeten zijn.

Maar ondanks alle ontberingen zeil op en naar Grou, en daar zijn we gedeeltelijk in geslaagd, we zijn tot het eilandje aan het eind van de jachthaven gekomen, daar hebben we tot 10:15 Hr gewacht tot Frits Eisema eindelijk met de sleper kwam om ons naar Grou te slepen.

Disco

Daar aan gekomen hebben Maaïke & Mariëlle collectief besloten om geen tent op te zetten maar om direct door te gaan naar de disco om daar een slaapplek te versieren ook dit is gedeeltelijk gelukt

Seksueel overdraagbare zuigplek

Maaïke heeft nog steeds een S.O.Z (seksueel overdraagbare zuigplek) in haar nek.

Maar al met al een zeer geslaagde avond.

"Mooi uitgekozen Tim!"

De volgende dag zijn we fanatiek zeilend naar Akkrum vertrokken alwaar we op een camping kwamen te staan die aproximatief 45 minuten bij de boten vandaan lag. Mooi uitgekozen Tim!! Maar gelukkig zaten we op een steenworp afstand van de kroeg dus na lang aandringen van Jan Sietse zijn we ook zaterdag avond maar even een spatje gaan halen, op Mariëlle en Chris na dan wat die hebben gedaan de hele avond en nacht is voor ons ook nog steeds een groot raadsel, maar het feit blijft dat Mariëlle zondags de zelfde aandoening had als Maaike, misschien is het besmettelijk.

"Eizemagesnurk"

De zondag hebben we besteed aan "staesstilbijdeaandacht" met als gast spreker Pascal, iedereen was zeer onder de indruk van Hesses gesnurk.

Des middags hebben we nog een kleine zwemwedstrijd georganiseerd die door mij in eigen persoon is gewonnen, en des avonds zijn we met z'n allen uit eten geweest bij het wapen van Akkrum, geweldig!!!!

Een voortreffelijke tomatensoep vooraf, als hoofd gerecht een Entrecote met ansjovis met daarbij verschillende vegetarische groenten, en als dessert een sorbet ter grote van de beker uit de PTT telecompetitie.

Klaar om te wenden: REE

Des maandags zijn we weer huiswaarts gekeerd en wat een ellende, de hele weg de wind tegen, kruisen, kruisen en overstag gaan, een lijdens weg.

Toen we dan eindelijk op de WijdeEe waren heeft Thijs besloten om dan maar van het restant van het kampgeld te gaan eten bij le-sicht met de hele club en daarna nog even naar de Wellingbar in Oude ga te gaan voor en afsluiterij van een geweldig zomerkamp.

Chief mate
Gerrit Last ☐

SCOUT IN- 99

Of, bij Zwolle linksaf

Subdoel

Eens per twee jaar wordt de Scout In georganiseerd. De Scout In is een kamp voor leiding en bestuur. Het doel van dit kamp is vooral ideeën opdoen die je zelf binnen je groep kunt gebruiken. Een zeer belangrijk subdoel van onze eigen groep is om eens alleen met leiding en bestuur een weekend op stap te zijn.

Het rode busje

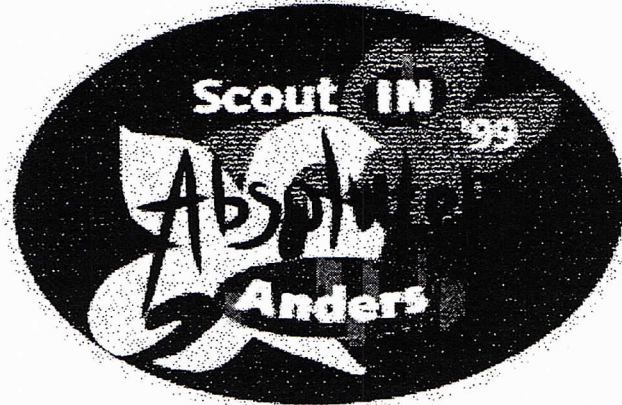
Op vrijdag 24 september verzamelden we om 18.00 uur bij ons clubhuis. De bus van de familie Eizema (u weet nog wel, het rode busje van de Beren-tocht...), de auto's van Gerrit V. en Saskia en de kar achter de auto van Wouter werden gevuld met kampmateriaal, rugzakken, kratten met eten en drinken en verder met van alles

wat je tijdens zo'n weekend nodig hebt. Rond kwart over zeven vertrokken we.

Mobiele telefonie

Tijdens de reis bleek, dankzij mobiele telefonie, dat er verschillende

routes gereden werden. Zelfs aan boord van het busje werd er gediscussieerd over de snelste route. Maar ja, we zaten reeds op de snelweg richting Heerenveen, dus dat werd bij Zwolle linksaf. Onderweg nog een vreselijke bui regen. Op de andere route hadden ze zelfs een enorme hagelbui gehad met weinig zicht. En bovendien slecht voor je lak, dus bij Zwolle linksaf bleek de betere route.

5000 Scouts

Na bij Havelte een plas-, drink- en vooral rookstop gehouden te hebben, kwam Zwolle al snel in zicht. En dus linksaf. Ommen bereikten we snel en hier bleek een file te staan. Logisch, want zo'n 5000 scouts probeerden vrijwel tegelijkertijd de camping te bereiken. Op de weg richting de camping stonden we echt stil en muurvast. Dus alle deuren gingen open en de muziek aan. Er werd op straat gedanst en gezongen. Hier en daar werd al voorzichtig een flesje bier gedopt. Een zeer gezellige boel. Tot dat de stoet weer begon te rijden. Iedereen dook weer in de auto. Er werd half uit het raam gehangen en een bus met schuifdeur is dan ook zeer handig. Totdat we 100 meter verderop weer stil stonden en we er weer uit mochten. Dat ging zo door tot aan het parkeerterrein. We hebben er ongeveer anderhalf uur over gedaan!!

Barse parkeerverkenner

Via de mobieltjes hadden we reeds vernomen dat de rest van de groep al aangekomen waren en op de parkeerplaats stonden te wachten. Nadat door een barse parkeerverkenner ons een plaatsje werd toegewezen, gingen we op zoek naar de rest van de groep. Gerrit V. en Hessel stonden bij de ingang. Gezamenlijk liepen we naar onze kampplaats. Dat ging een stukje over de toegangsweg en vervolgens via een sluiproute over het prikkeldraad. Hier troffen we langzamerhand de rest. Vervolgens alle spullen ophalen en de tenten opzetten. Toen we hiermee klaar waren was de opening al lang en breed gaande, dus die hebben we maar overgeslagen.

Altijd Paraat: NUMMEREN DUS

In de groepstent waren de olielampjes al ontstoken en de glazen werden gevuld. Hier en daar werden serieuze gesprekken gevoerd, maar over het algemeen was het slap geouwehoer. De groepsleiding en het bestuur op hun best!!! Voor de handigheid kreeg iedereen een nummer. Dat was handig bij het koppen tellen. Als nummer 1 1 riep, volgde nummer 2, enz. Dit werd de gehele avond regelma-

tig geoefend en zo kon het zijn dat je een nummer gesmoord uit een slaaptent hoorde roepen. Maar dat is goed, altijd paraat!! Naarmate de avond vorderde, verdwenen er mensen naar hun slaappleatsen. Het was laat (vroeg) toen de laatste het licht uit deed.

Aandacht

De volgende ochtend werden wij op een onchristelijk tijd (vroeg, erg vroeg) gewekt door een discussie in een andere tent. De één vond dat iedereen moest op staan en de ander verweet hem dat hij "wel een zeeverkenner leek". Uiteindelijk stapte Gerrit L. uit de tent en bleef Bertine liggen. Hannie en Peter volgden het voorbeeld van Gerrit L. Toen bleek al snel dat we het koffiefilter en de filterzakjes hadden vergeten. Wat nu? Otte Jacques (OJ), die in de groepstent had geslapen, wilde creatief gaan doen met een frisdrankfles, maar dat vonden wij nog te vroeg. Gelukkig wilde Jacqueline van de burens een vuurtje en die hebben we direct om een filter en zakjes naar hun tent gestuurd. Als beloning kreeg ze koffie en ruime aandacht van Gerrit L.

André Hazes

Zo langzamerhand kroop de rest uit de tent, behalve Gerrit V. Deze had wat last van de weinig slaap en zo. Toen bij de burens de eerste tonen van het Hazes-lied "de Vlieger" klonken en wij begonnen mee te zingen, vluchtte hij de tent uit de bosjes in. En niet om te plassen.... Op het moment dat wij naar de activiteiten gingen, was de laatste uit de tent. Het liep toen tegen de middag.

Bestuursleden apart

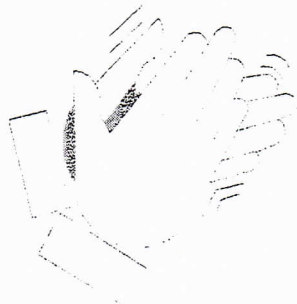
Op een negental velden waren allerlei activiteiten te doen en informatie te verkrijgen. Elke leeftijdsgroep was vertegenwoordigd op een eigen veld en verder was er een apart veld voor bestuursleden. Om alles toch een beetje goed te bekijken, waren we bij na de hele middag op pad. Onderweg werd de scoutshop nog bezocht om badges, petten, T-shirts, een tent en nog meer te kopen.

Joekel

Aan het einde van de middag gingen we weer tentwaarts. Zo langzamerhand kwam iedereen weer terug en het wachten kon beginnen. Want intussen waren Bertine en Gerrit L. begonnen met de bereiding van ons diner. Ja, ja, een echt vijfgangen diner. Kregen we de vorige Scout In maaltijden die over waren gebleven van de Nawaka, en dus over datum, nu hadden we een echte kok mee. We doodden de tijd onder meer met een kracht spelletje, bedacht door de voorzitter. In de scoutshop hadden we een grote maat houten hamer gekocht, een zogenaamde joekel. Nu was het de bedoeling deze hamer met gestrekte armen zo lang als mogelijk voor je uit horizontaal in de lucht te houden. De drie sterkten waren Gerrit L., Gerrit V. en de voorzitter. Binnenkort zal Gerrit L. zijn persoonlijke record (1.30) verbeteren met een halve minuut.

Vijfgangendiner

En toen moesten we aan tafel. De groepstent flapte open en er werd een tafel naar buiten gedragen met de voorafjes: Paté, versierd met een schijfje kiwi en stervrucht en voor de smaak een beetje jam. Hierna volgde een helder soepje.

Het hoofdgerecht bestond uit kipfilet met gebakken aardappelen, in gebakken ontbijtspek gerolde sperzieboontjes en een groentemix met doperwiesjes, maïs, gebakken champignons en spekjes. Het werd toen heel stil aan tafel. Het dessert bestond uit een beker verse kwark met verse fruitstukjes. Tot slot een kaasplateau waarbij een fijne rode port werd geserveerd. Na het eten kregen de koks terecht een hard en langdurig applaus.

Feesten en serieuze gesprekken

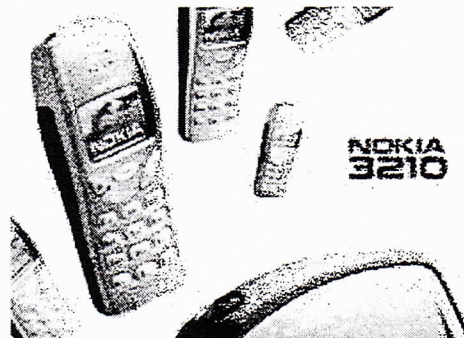
Toen de afwas was gedaan togen we naar de verschillende feesttenten. In drie verschillende tenten speelden verschillende bands en klonk verschillende muziek. Het feest kon beginnen en dat deed het dan ook. In de Soul- en Funktent viel met enige regelmaat de stroom uit. De feestvreugde werd hierdoor alleen maar verhoogd. Nadat de bar dicht ging, vertrokken we maar naar onze eigen bar, om vervolgens tot in de kleine uurtjes weer serieuze gesprekken te voeren.

Oud en stoffig

We kregen nog bezoek van twee leden van de Burmania-groep uit Leeuwarden. Wij waren wel benieuwd naar hun bestuur. Het is niet aardig om dat wat ze toen antwoorden hier te herhalen, maar het had te maken met oud en stoffig. Ze waren wel wat jaloers op ons, omdat wij zo'n leuk bestuur hebben. Er werd hun nog uitgelegd aan welke kwalificatie een goed bestuur moet voldoen en toen zakten hun mond helemaal open. Ook dit is hier niet voor herhaling vatbaar. Bovendien mag je je afvragen of het bestuur echt aan deze kwalificatie voldoet, maar dat mogen alle deelnemers zelf beslissen.

NOKIA

De volgende ochtend werd ik gewekt door mijn GSM. Ik lag er met het hoofd op, maar was hem vergeten uit te zetten. Het was inmiddels al halfnegen, en

dat werd Gerrit L. toch wat te gortig. OK, ik kom al. De rest van de troep volgde redelijk snel en er werd zowaar gezamenlijk ontbeten. Hier had Gerrit weer z'n best op gedaan. Scrambled eggs en gebakken Chappi. Echt heerlijk. Na het ontbijt begon het grote opbreken en inpakken. De eerste kar werd door Gerrit L., Hessel en Peter weggereden. De lengte van de weg naar de parkeerplaats lag nog vers in ons geheugen, dus Hessel werd vooruit gestuurd om het rode busje te halen. Gerrit en Peter hielden de wacht op geleende Bever-krukjes. Toen belde Hessel en hij vertelde dat hij onmogelijk met de bus naar de poort kon komen. Toen maar hulp troepen op getrommeld en de kar werd richting parkeerplaats geduwd. Toen we net op weg waren, reed ons een grote Chevrolet achterop. Met een mooi, grote, Amerikaanse trekhaak. We mochten hem aanhangen en kropen zelf in de bak van de auto. Dat scheelde een boel gesjor en gesjouw. Toen met de lege bak terug en de rest van de spullen werd over het prikkeldraad in de kar geladen.

Plattegrond

Nadat alles opgeruimd was, gingen we met z'n allen minus Gerrit L. naar de sluiting van de Scout In. Gerrit moest nodig faxen naar Darmstadt. Wij kwamen onderweg een plattegrond tegen. We waren unaniem van mening dat die wel leuk in ons clubhuis zou staan, dus Wouter nam hem onder z'n arm. Even later belde Gerrit L. Hij wist de weg niet meer en kon ons niet vinden. Ik antwoordde dat hij maar naar ons moest komen, want wij hadden een plattegrond.... Al bellend werd hij naar de groep geloodst.

Bedankt Pluvius

De sluiting was een musical, opgevoerd door 150 kinderen en leiding van een scoutinggroep uit Vlaardingen. Een leuk verhaal met komische stukjes. Toen de hele meute nadat het afgelopen was richting parkeerplaats en tenten liep, barstte er een wolkbreuk los. Een enkeling had een paraplu bij zich. De rest dus niet, en dan kun je zien hoe creatief scouts zijn. Men hiel stukken plastic boven het hoofd, omgekeerde buitgemaakte plattegronden, hele groepen liepen onder een loeigroot grondzeil en plotseling was het terrasje, wat gepasseerd werd, een parasol kwijt. Doorweekt bereikten we de auto's en toen werd het droog. Bedankt, Pluvius!!

Parkeerverkenner (bis)

En toen beleefde Ommen voor de twee keer in de geschiedenis een ontregeling van het verkeer. Alle plaatselijke brigadiers (3) van de plaatselijk politie stonden het verkeer te regelen en natuurlijk onze parkeerverkenner. Redelijk snel bereikten we de gemeentegrens en toen snel naar Drachten. Hier uitpakken en opruimen en nog een bakkie koffie. Dan snel naar huis en onder de douche, want dat was na dit weekend wel bar nodig.

Zelf heb ik een prachtig weekend meegemaakt en ik denk dat dat ook voor de ander 18 deelnemers geldt. Wie deze 19 deelnemers zijn, kunt u in het clubhuis lezen op het verkeersbord. We kunnen er weer twee jaar tegen.

Nummer drie. ☐

DE AFDELING: JAMMER MAAR HELAAS

Natuurlijk zijn alle speltakken afgelopen zomer op kamp geweest. De redactie had hee-eeeel graag hun bijdrage in dit blad willen opnemen, echter.....niets ontvangen.

Dames en heren leiding van de Esta's, Bevers en Vrijdagscout's: wat is er aan de hand, waar is uw bijdrage aan dit prachtige medium.

Kleine moeite groot plezier!

Eindredactie ☐

WILDE VAART KAMP II

Tsja, WV-kamp. Dat is natuurlijk alweer even terug. 't Is die 4 dagen schitterend mooi weer geweest en het woei best lekker. Verder was de koffie bij het theehuisgoed, de dumpkes war minder. Ook memorabel was het pannenkoekbeslag, stroop, vla, suiker en pruimen gevecht tussen Mariëlle en Chris. Ook het avondje swingen met de gebroeders Anker was top.

Lekker gegeten en gedronken hebben we ook, meesterkok Gerrit Last roerde elke dag voor ons in de pannen. Volgend jaar weer een week!!!

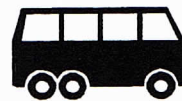
De Wilde Vaart

Pascal, Rindert, Rutger, Maaike, Mariëlle, Hessel, Chris, Jan-Sietse, Tim, Gerrit en Thijs. ☐

BELANGRIJKE DATUM !!!!!

Zaterdag 25 maart organiseren de loodsen weer 'de Bere(n)tocht' voor de V.O.C. ers, ouders, bestuurders en leiding van onze groep. Noteer deze datum alvast in de agenda. Nadere informatie volgt t.z.t. !!!

De Bere(n)hap loodsen ☐

LOODSENBAR

Op veler verzoek houden de Loodsen weer "de vrijdagavondbar" Vanaf 1 oktober zal er elke 6 weken tussen 21.30 en zeg maar 23.30 weer een muzikje, een hapje en een drankje klaar staan voor iedereen die hier zin in heeft en boven de 18 is. Deze avonden zullen DE gelegenheid zijn om elkaar naast de opkomsten en vergaderingen te leren kennen. Wie weet kunnen we nog wat voor elkaar betekenen.

TOT DAN! De Bere(n)haploodsen ☐

KOPIJ

Kopij voor het volgende nummer inleveren voor 25 november bij Hanny Schoppers.

Bij voorkeur op diskette en opgeslagen als een txt-bestand. (ascii). Dus liever niet opgemaakt met codes, vette tekst en weet ik wat al niet meer. Binnen Word en WordPerfect bestaat de mogelijkheid om bestanden "kaal" op te slaan. Bij vragen: bel met Bart

Eindredactie ☐